

Vägen in -

Flykting, invandrings- och integrations-
politiskt handlingsprogram

Inledning

Kristdemokraterna har sedan partiet bildades haft en vision om samhällsgemenskap. En vision om att göra alla människor delaktiga i samhällets utveckling. Denna vision kan te sig ganska långt ifrån verkligheten i dagens segregerade Sverige. Visionen om samhällsgemenskap poängterar att medmänskliga drivkrafter föregår byråkratiska system. I ett land med stark samhällsgemenskap vänder ingen ryggen till då hon ser en medmänniska bli misshandlad. I ett land med stark samhällsgemenskap kommer solidariteten från varje människas hjärta och inte efter att skattmasen krävt det. I ett land med stark samhällsgemenskap försöker människor inte tillskansa sig mer än de har rätt till från de gemensamma trygghetssystemen.

I ett samhälle där integrationen inte fungerar riskerar invandring bli något som förstör samhällsgemenskapen och skapar en vi-och-dom mentalitet. I Sverige har integrationen av nyanlända inte fungerat, vilket riskerar att skapa en ond spiral i samhället där invandring enbart associeras med problem.

Det svenska kulturarvet, byggt på kristen etik och humanism och som därmed utgör en del av den västerländska kulturen, har bidragit till skapandet av vårt lands lagstiftning och rättstradition. Denna etiska grund utgör ett sammanhållande kitt för ett pluralistiskt samhälle, där många kulturer, religioner, livsstilar, språk och erfarenheter lever sida vid sida och berikar varandra. En gemensam värdegrund sprungen ur en kristen etik får alltså inte ses som ett hot mot samhällets mångfald. Tvärtom är den den norm som gör att många kulturer kan mötas i det svenska samhället på ett bra sätt. Vi unga kristdemokrater ser alltså ingen konflikt mellan ett samhälle med god förmåga till integration och ett samhälle med nationell självkänsla och tydliga normer och värderingar.

Ett samhälle för möten mellan kulturer fungerar inte utan en gemensam etisk grund som respekteras av både majoritetsbefolkning och minoritetsgrupper. En del av denna etiska och historiska grund är respekten för andra individers och folkgruppers värde och särdrag. Den som är trygg i sin egen identitet och har kunskap om sin egen historia har bättre förutsättning att delta i en internationell dialog och möta det annorlunda och främmande. Detta måste också gälla företrädarna för den svenska majoritetskulturen. Kännedom om den historiska bakgrunden till vårt nutida svenska samhälle är en del av den grund som skapar en stark egen identitet också hos de infödda svenskarna. Detta är en förutsättning för ett framgångsrikt arbete mot främlingsfientlighet.

Utgångspunkten för integrationspolitiken är att ge människor förutsättningar att kunna ta ansvar för sitt eget liv. Staten ska medverka till att underlätta och skapa förutsättningar, men inte planera och ta kontroll över människors liv. Det offentliga ska sträva efter goda levnadsvillkor för medborgarna samt skapa lika möjligheter för utveckling och förverkligande av drömmar.

Integrationspolitiken förutsätter också, som övriga politiska områden, ett normativt synsätt. Olika kulturidentiteter kan endast leva sida vid sida om det finns en stark och tydlig värdegrund i det offentliga samhället. KDU anser att denna värdegrund bör utgå från den judisk-kristna etiken och den västerländska humanism som har sina rötter i Rom, Aten och Jerusalem.

Integrationspolitiken ska präglas av ett medborgarperspektiv. Medborgarna ska därför ha frihet och möjlighet att organisera sig efter egna önskemål och exempelvis kunna bilda egna sammanslutningar, samt starta förskolor och skolor på religiös grund.

Sverige kan bäst verka för en generös och human flyktingpolitik genom att samarbeta med andra stater. Asylärenden, viserings-, invandringspolitik och gränskontroller är viktiga gränsöverskridande politikområden. Därför bör EU:s medlemsländer ha en gemensam och generös flyktingpolitik, som tar hänsyn till människors skyddsbehov och där humanitära skäl väger tungt. Migrationspolitiken får inte leda till att familjer splittras.

När flyktingar kommer till Sverige måste hela processen vara utformad så att rättssäkerhet garanteras den enskilde. Resurser för mottagande av flyktingar och för utredning av deras situation ska vara tillräckliga för att åstadkomma korta handläggningstider, rättssäkerhet och effektiv hantering.

Medlemmar i frivilligorganisationer som verkar inom flyktingområdet men även andra med lämpliga kunskaper ska kunna medverka i asylutredningar som medborgarvittnen. Frivilligorganisationerna är vid sidan av staten viktiga vid introduktionen av flyktingar i den fortsatta integrationsprocessen.

Invandrade ska garanteras goda möjligheter till undervisning i svenska språket och om det svenska samhället. Studierna bör individanpassas och kombineras med praktik på arbetsplatser för att öka möjligheten till integration i samhällsgemenskapen. Människors vilja och förmåga till egenförsörjning ska tas tillvara.

Invandrade ska åtnjuta samma frihet som övriga medborgare, ha rätt att bosätta sig var de vill, att utöva sin egen religion, lära sina barn sitt modersmål och för övrigt få utöva sina mänskliga rättigheter.

Det finns tre framträdande anledningar till att den socialdemokratiska integrationspolitiken har misslyckats så fatalt. Den första har med bidragslinjen att göra. En socialdemokratisk bidragspolitik som hellre uppmuntrat till bidragsberoende än arbetsinsatser tillsammans med barriärer för att ta sig in på arbetsmarknaden, har försvårat mycket för föräldragenerationen att integreras. Det är arbetsplatserna som är den naturliga mötesplatsen för människor i arbetsför ålder.

För det andra har ingen vågat ställa direkta krav på områden som är politiskt känsliga. Samtidigt ställs enorma krav på invandrade indirekt. Till exempel måste man inte kunna svenska för att bli medborgare, men man måste kunna det för att integreras fullt ut i den större samhällsgemenskapen. Resultatet av denna missriktade linje blir i värsta fall att människor isolerar sig med den egna familjen som enda mänsklig kontakt.

För det tredje har den nationella självkänslan enbart betraktas som ett hot. Men samtidigt som vi vet farorna med en inskränkt och exkluderande nationalism och är beredda att bekämpa denna, så konstaterar vi att debatten ofta utgått ifrån att människan är oberoende av sina rötter, som ett vitt papper utan några djupare värderingar. Detta respektlösa förhållningssätt till människan riskerar att skapa en integrationspolitik utan förutsättningar att lyckas. För ingen människa, varken svensk eller invandrad, kan eller bör förneka sitt ursprung.”

Invandring

Definitioner

Det kan råda förvirring bland gemene man kring vilka som egentligen inbegrips i begreppet invandrade och den process som en invandrade går igenom från att hon satt sin fot på svensk mark till dess att hon fått ett beslut om huruvida hon får bosätta sig i Sverige eller inte, varför det är på sin plats med en kort redogörelse för hur det egentligen förhåller sig.

Det första som sker när en person, utan något slags visum, kommit till Sverige i önskan om att få stanna är att söka asyl. En individuell prövning görs av Migrationsverket huruvida asylskäl föreligger och om personen i fråga ska få stanna kvar i Sverige eller inte. Under Migrationsverkets eller processens provotid kallas personen i fråga asylsökande. Efter att ett positivt beslut fattats beviljas personen i fråga ett uppehållstillstånd i Sverige och kallas därmed för flykting. Även negativa beslut i form av avslag kan ges och innebär således avvisning, besluten kan överklagas.

Sverige är ett av de länder i EU som valt att skriva på Genèvekonventionen. Det innebär att Sverige lovat att ge en fristad åt de flyktingar som uppfyller de villkor och har sådana flyktingskäl som anges i konventionen. För att kunna kallas för konventionsflykting och ges en fristad i Sverige ska personen ha en befogad rädsla av förföljelse på grund av hans/hennes etnicitet, nationalitet, religiös eller politisk uppfattning eller på grund av sexuell läggning eller annan tillhörighet till viss samhällsgrupp, och som befinner sig på flykt från sitt hemland. Konventionsflyktingarna förväntas dock återvända till sina hemländer när situationen lugnat ner sig där, men har ändå en möjlighet att ansöka om neutralisation och få bli medborgare i mottagarlandet.

I strikt juridisk mening måste dock flyktingstatus erkännas för att personen ska kunna kallas flykting. Det är en mycket liten del av konventionsflyktingarna som får flyktingstatus och således betraktas som ”riktiga” flyktingar.

Sverige är ett av FN-länderna som genom kvotflyktingavtal beslutat att årligen avsätta en kvot för flyktingar som kommer från ett 3:e land som direkt medges uppehållstillstånd. Flyktingar delas in i fler grupper så som bl.a. ekonomiska, interna eller de facto – flyktingar. Dessa uppfyller dock inte kraven för att betraktas som konventionsflyktingar och omfattas således inte av konventionsskyddet.

Det är idag även möjligt att få ansöka om att stanna i Sverige genom en så kallad anhörigprocess istället för en asylprocess. Då ansöker man om att få stanna på grund av en redan befintlig anknytning till Sverige i form av att exempelvis en förälder eller maka/make redan fått ett tillstånd om att stanna i Sverige.

Utöver kvotflyktingar och anhöriginvandrare existerar det idag stora grupper av så kallade papperslösa flyktingar. Det är flyktingar som på grund av avsaknad av papper aldrig erhållit något pass i sitt egna land eller som har haft ett pass men vid gränsen kastat det.

Det finns även stora grupper av gömda flyktingar som kommit till Sverige och sökt asyl men fått avslag. I och med att man fått avslag har man enligt lagstiftningen ingen rätt att vistas i landet eller ta del av landets välfärdsystem.

Det behövs en rättssäker asylprocess

Dagens asylprocesser är inte rättssäkra. Sverige och EU har genom ett antal beslut försvårat asylrätten. Detta måste förändras. Det finns inte rätt till asyl men det finns en rätt att få sin asylansökan prövad.

Idag har man endast möjlighet att söka asyl i Sverige vid Sveriges gräns eller när man väl är innanför gränsen på speciella ansökningsenheter. Detta kan vid en första anblick anses vara en rimlig ordning men i praktiken har det gjorts att man bara kan söka asyl i Sverige om man använder sig av de kriminella smugglarnätverken.

Anledningen till det är att det inte är möjligt att komma ifrån ett u-land (där de flesta människor med skyddsbehov finns) till Sverige utan visum. Visum ansöker man vanligen om på en svensk ambassad. Men svenska ambassader får inte ge visum till personer som man misstänker kommer att begära asyl.

Detta hade nödvändigtvis inte i sig behövt vara ett problem om det trots detta var möjligt för en person som vill söka asyl att ta sig till svenska gränsen. Men i hela EU har det införts ett så kallat transportöransvar för transportbolag. Det innebär att om exempelvis en asylsökande transporteras till Sverige utan visum bötfälls den som transporterat den asylsökande. Detta har i sin tur medfört att inga reguljära transportsätt (som till exempel reguljärflyg) tar emot passagerare som inte har både pass och visum.

Till detta ska läggas den så kallade principen om första asylland som innebär att en asylsökande ska söka asyl i det första trygga land hon kommer till. Om en person vistats i ett sådant asylland innan hon kommer till Sverige skickas hon tillbaka till det första landet för att söka asyl där istället. Detta är i grunden en god princip men kombinerat med ambassadernas förbud mot visum och transportöransvaret leder det till att de reguljära asylvägarna till Sverige i princip är stängda. Ett av de största problemen i spåren av detta är den mängd papperslösa som kommer till Sverige.

Det är nämligen så att om en flykting har ett pass blir asylärendet mer rättssäkert och inte lika omständigt, eftersom man då vet att alla uppgifter om personen stämmer och kan därför enklare avgöra ifall personen verkligen är i behov av skydd eller inte. Det skapar trygghet i asylsystemet.

Ett stort problem i sammanhanget är därför att myndigheter ser tillgången på ett pass som att en asylsökande inte är i så stor fara som hon själv kanske hävdar. Har man som asylsökande lyckats få tag på ett pass anses man inte leva under så stora hot att skyddsbehovet är nödvändigt. Oftast blir man placerad på förvaret fram till dess att utredningen har gjorts, domen är i de flesta fall negativ. Detta har resulterat i att de flesta flyktingar har blivit smugglade och slängt sina pass vid gränsen.

Ett av skälen till att man som flykting väljer att riva sönder sina identitetshandlingar, kasta sitt pass eller fila bort skinnet på fingertoppen för att omöjliggöra ett fingeravtryck är på grund av att man fått uppfattningen om att det

enda sättet att överhuvudtaget få en grundlig utredning och ha en möjlighet att stanna i Sverige är genom att inte kunna spåra ens ursprung. Uppfattningen bygger självklart på felaktig information som bland annat ges av de som smugglar in människor i Sverige, men även missuppfattningar från Migrationsverket. KDU anser därför att informationen från myndigheter som Migrationsverket kring hela asylprocessen måste bli tydligare.

KDU menar att krafttag måste tas mot den politik som idag uppmuntrar till smuggling. KDU vägrar att blunda för dessa utsatta människor som far illa på olika sätt. Genom syskonskapstanken har vi ett ansvar att hjälpa dem som är i nöd. Det krävs mycket för att en människa ska vilja lämna sitt hemland med alla minnen och vänner, och medvetet ta en risk som kan innebära familjesplittring och farliga smugglingsvägar. De flyr med vetskapen om att risken för avslag finns och att man då förmodligen kommer att bli tillbakaskickad. Då är det inte garanterat att det finns ett hem eller familj att återvända till. Har orsaken till flykten varit problem med myndigheterna kan man räkna med att myndigheten kommer att stå och vänta vid landsgränsen i samband med utvisningen.

Därför vill KDU möjliggöra för flyktingar att söka asyl direkt vid de svenska ambassaderna. Migrationsverket bör placera personal på ambassaderna som snabbt kan utreda och ge svar på asylansökningarna lokalt. På så sätt kan vi bekämpa båda de kriminella smugglarligorna som profiterar på andras lidanden och skapa en mer rättssäker process med färre papperslösa och en mer rättvis asylprocess.

Det finns också saker man kan göra för att underlätta för de som på söker asyl på plats i Sverige. Transitavdelningarna borde vara en plats där flyktingar oavsett tillstånd skall känna sig trygga och välkomna, dock är verkligheten en annan. Att befinna sig på en transitavdelning kan liknas med att sitta i ett stort vänterum med slitna soffor och kala väggar. Som ett välkomstpaket får man en bit mat och en sopsäck med alla nödvändigheter såsom täcke och lakan. Den största dagliga sysselsättningen blir framför en tv som finns i "uppehållsrummet". Där kan man se på kanaler från hela världen och man påminns ganska fort om vad man har varit med om. Inga resurser har lagts på att underhålla de nyanlända på grund av uppfattningen att de ändå snart ska "åka vidare". Man tänker då inte på att en dag kan kännas som en evighet, speciellt om man lider av oro och stress, vilket är vanligt då man gett upp allt man äger och flytt sitt land. Rena kläder eller leksaker för barnen är ingen självklarhet, utan kan i bästa fall vara initiativ från frivilligorganisationer. Då barnen inte kan uppehålla sig med leksaker och aktiviteter som håller tankarna borta från deras hemska förflutna blir de sittande med sina föräldrar som måste ventilera kring vad som hänt och hur de mår. Alla barn vet att bland det värsta som finns är att finna sina föräldrar ledsna och svaga.

KDU ser med missnöje på den behandling de asylsökande möter och ser en lösning i att man rustar upp anläggningarna och undviker allt för sterila och funktionalistiska miljöer. Det bör även finnas personal på plats hela dygnet som kan förklara vad som händer i processen och svara på de frågor som de asylsökande har.

Flyktingar som misstänks ha för avsikt att rymma blir inlåsta i det så kallade förvaret. Inte nog med att det påminner om en anstalt, de asylsökande blir också behandlade som brottslingar. Många av de asylsökande som tas i förvar lider av svåra depressioner och andra psykiska problem. KDU anser att även de asylsökande ska ha rätt till en medmänsklig behandling med respekt för individen i fråga. Människor som tvingats fly sitt hemland på grund av fara för sitt eget liv ska inte behöva gå igenom samma skräckupplevelse i det land de söker skydd i.

Som asylsökande har man rätt till vård och utbildning som en vanlig landsman. Den vårdgaranti varje asylsökande är berättigad till har fått stor kritik eftersom många inte informeras om den rättigheten.

KDU menar att vi behöver ett nytänk inför hur vi behandlar asylsökande. Vi borde inte, som idag, förutsätta att asylsökanden kommer få avslag på sina ansökningar, utan tvärtom förutsätta att de kommer godkännas. Integrationen borde därför börja ifrån dag 1, det vill säga från och med den dagen man ansöker om asyl, med fokus på undervisning i svenska och hur det är att leva i det svenska samhället.

Även rättssäkerheten kan förbättras i systemet som det är idag.

I kontakten med myndigheter under processen förekommer det att barn får agera som tolk åt sina föräldrar. Detta är inte bra eftersom barnen då tas ifrån sin rätt till att vara barn. De skall inte axla den vuxnes ansvar. Det är den svenska statens uppgift att förse de asylsökande med tolk.

Handläggningstiderna för asylärenden är många gånger oacceptabelt långa. KDU menar att de långa handläggningstiderna inte gynnar någon. Under tiden hinner många integreras, skaffa jobb och lära sig svenska. De lyckas komma in i samhället och försörjer sig själva. Ett sent avslag innebär ofta för en sådan person en livskris och de väljer därför att överklaga beslutet. Under tiden överklagan utreds väljer de ofta att gömma sig trots att de har förlorat all tillgång till de välfärdstjänster de hade som asylsökande och även rätten att arbeta. För att korta behandlingstiden vill KDU att Migrationsverket får tjänstemän så att ingen asylsökande ska behöva vänta mer än en månad på att få besked.

KDU anser att man ska få möjligheten stanna i Sverige över hela beslutsprocessen, alltså fram till dess att överklagan har behandlats. För att det ska vara praktiskt möjligt måste dock väntetiderna kortas radikalt. Idag skulle ett sådant system leda till orimliga konsekvenser för de enskilda då den samlade handläggningstiden drar ut över flera år. Samtidigt kan man inte låta bli att avvisa asylsökande endast för att de vistats länge i Sverige, eftersom det i praktiken skulle omöjliggöra asylprocessen.

Gömda flyktingar

På grund av den rättsosäkra asylprocess som finns idag har många flyktingar valt att gömma sig i Sverige. Antingen direkt efter ett asylavslag eller genom att inte ansöka alls. Dessa människor lever under mycket svåra förhållanden och ibland får de inte sina mänskliga rättigheter respekterade.

KDU är en stark röst för gömda flyktingars grundläggande rättigheter. Enligt hälso- och sjukvårdslagen är landstingen skyldiga att erbjuda omedelbar hälso- och sjukvård till alla som vistas inom landstinget, inklusive människor som inte är bosatta där. Detta gäller följaktligen även personer som vistas i Sverige illegalt. I teorin verkar det tydligt, men det är inte lika enkelt i verkligheten. Här måste nämligen den papperslöse betala för all vård. Enligt Socialstyrelsen är omedelbar vård ett ”vårdtillfälle när patientens tillstånd kräver omedelbart omhändertagande”, vilket innebär ett stort ansvar för sjukvårdspersonalen. Det blir en bedömning från varje enskilt fall, vilket KDU tycker är fel. Det måste finnas tydliga riktlinjer för när vård skall ges, Inte minst eftersom rädslan att söka hjälp är stor samt att många papperslösa menar även att de blivit nekade vård på grund av avsaknad av personnummer eller pengar. KDU vill inte se ett samhälle där vi vänder ryggen mot dem som har det svårt, vi vill ha ett samhälle som är uppbyggt på solidaritet och omtanke.

Att avgränsa vården till de mest akuta fall är både inhumant och kostsamt eftersom det i praktiken endast leder till att man väntar in en människas skada eller sjukdom till att den blir ”tillräckligt allvarlig”. KDU anser därför att alla papperslösa oavsett hur akut tillståndet är bör få den vård som behövs.

Gömda barn är en annan grupp som inte får sina rättigheter respekterade. Enligt barnkonventionen ska alla barn ha samma rättigheter oavsett vilken status de har. Konventionen är undertecknad av Sverige och ska därmed upprätthållas. Sverige har dock fått befogad kritik från FN över gömda barns rätt till utbildning. KDU tar därför starkt avstånd från handlingssätt som är oförenliga med konventionen och menar att krafttag måste till för att möjliggöra att alla barn i Sverige får möjlighet att gå i skolan.

Barn som kommer från krig eller andra svåra förhållanden har mer eller mindre blivit berövade deras rätt till att vara barn. Den naturliga utvecklingen och uppfostran har fått vänta, för att barnet skall kunna utvecklas och känna sig tryggt är det viktigt att barnet får återgå till ett så normalt liv som möjligt, så fort som möjligt. För traumatiserade barn är det extra viktigt att få gå i skolan, där får de koppla bort tillvaron hemma och utvecklas genom undervisning och umgänge med andra barn. Skolan skall vara en fredad plats där ingen form av otrygghet får förekomma. Även om det tillhör polisens praxis att inte söka efter utvisade barn på skolans bör detta ändå bli en officiell policy. Finns det inga tydliga regler kommer familjer fortsätta tvinga sina barn att stanna hemma av rädsla för att bli gripna, eftersom att skolan inte känns trygg nog. Lärare och rektorer skall få kunskap om hur de skall hantera gömda barn och vara medvetna om barnets rättigheter. Samma sak skall gälla på sjukhus och andra

vårdmottagningar, man skall vara försiktig med att fråga för mycket om barnets personuppgifter och adress då även detta påverkar huruvida familjer låter sina barn undersökas.

Anhöriginvandring

Möjligheten att röra sig fritt är ett grundläggande värde som alltid är eftersträvansvärt för oss kristdemokrater. Verkligheten möjliggör inte alltid att denna vision fullt ut förverkligas, men den ska alltså vara vår ledstjärna.

KDU anser att det är av högsta vikt att familjer får hålla ihop när de söker uppehållstillstånd i Sverige. Ibland är det bara en eller några familjemedlemmar som lyckas fly. När de då får uppehållstillstånd har de rätt till en återförening med familjen. KDU har sett de problem som finns idag och vill därför se en förändring så att så många familjer som möjligt kan få återförenas. KDU menar att familjen är den viktigaste grundstenen i samhället som ska värnas oavsett ursprung.

KDU anser att möjligheten till anhöriginvandring ska omfatta make/maka, sambo, ogifta barn under 18 år vars vårdnadshavare är bosatt i Sverige samt vårdnadshavare om den person som är bosatt i Sverige är ett minderårigt barn (under 18 år). Om minderåriga barn har beviljats möjlighet att invandra och endast ett barn kvarstår i närheten av myndighetsåldern så ska denna person kunna beviljas tillstånd i särskilda fall. Även barn över myndighetsåldern, som på grund av allvarlig funktionsnedsättning är beroende av sina föräldrar för sin försörjning, ska kunna beviljas tillstånd.

KDU accepterar tanken på att egen försörjning ska vara en förutsättning för anhöriginvandring. Syftet är att människor ska kunna försörja sig ekonomiskt och stå på egna ben. KDU vänder sig dock bestämt emot Moderaternas tendenser till att i alla väder sätta arbetslinjen framför familj och gemenskap. Vi menar exempelvis att den som söker uppehållstillstånd inte ska behöva försörja hela sin familj. Det ska räcka med att kunna försörja sig själv. När det rör sig om flyktingar och vissa kategorier av skyddsbehövande ska försörjningskravet självklart inte gälla. Undantagen ska baseras på Sveriges förpliktelser enligt EG-rätten, Tortyrkonventionen och Europakonventionen. Därutöver måste Barnkonventionen följas, vilket sker genom att undantag ska kunna medges om ett barns bästa kräver det. Ett sådant skäl kan vara att ett minderårigt barn som kommit till Sverige utan medföljande vuxen eller när hans eller hennes föräldrar ansöker om uppehållstillstånd i Sverige på grund av familjeband.

Integration

Begreppet integration

Integration är en process som syftar till att personer med utländsk härkomst ska få sin naturliga hemvist i Sverige. KDU anser att viktiga mått på integration bl.a. är ett samhälle präglad av en gemensam värdegrund, likvärdiga levnadsvillkor och delaktighet i den sociala gemenskapen. Det handlar om att alla ska kunna bemötas med respekt oberoende av religion, etnisk tillhörighet eller kön, att vara en jämlike med övriga samhällsmedlemmar och att den staten försvarar dina mänskliga rättigheter och ditt människovärde.

KDU menar att integration innebär att en invandrad inte ska behöva ge upp sina traditioner, sin religion, sina sedvänjor eller sitt modersmål för att kunna leva i Sverige. Inte heller ska integration innebära att staten ska ta bort traditionella svenska uttryck som exempelvis att sjunga den svenska nationalsången, hålla skolavslutningar i kyrkan, placera röda dagar vid svenska högtider etcetera. Alla människor som bor i Sverige har en individuell rätt att själva välja hur de vill leva sina liv i, såväl i kulturella, som religiösa och lingvistiska hänseenden. Denna individuella rätt att själv välja det liv man vill leva innebär dock inte att man kan kräva sär rättigheter eller ställa sig utanför samhället i övrigt.

Integrationen innebär både rättigheter och skyldigheter för invandrade så väl som för det svenska samhället. För att människor ska kunna utveckla sig själva under integrationsprocessen måste en respekt för den invandrades kultur och personliga integritet vara en självklarhet. Det finns en självklar rätt att leva i enlighet med invandras seder och bruk så länge dessa är förenliga med de mänskliga rättigheter som grundar sig i naturrättsliga

principer, men en medvetenhet måste finnas om att detta kan komma att få konsekvenser i mötet med det offentliga samhället.

Kultur

Kultur kan definieras som värderingar eller trosföreställningar som delas av en grupp människor. Det kan handla om ett språk, gemensamma seder, bruk, normer och regler. KDU anser att kultur är något som förenar människor och skapar gemenskap över etniska gränser, då kultur visar på allas vår mänsklighet. Det faktum att människor över hela världen genom sina respektive kulturer uttrycker likartad längtan, likartad moral och likartade värderingar är ett starkt bevis för mänsklighetens globala gemenskap.

Det är dock viktigt att minnas att även om det överallt i världen alltid funnits en kärna av värderingar har det aldrig funnits någon fast enhetlig kultur. Människor har i alla tider ständigt utvecklat sina seder och bruk både utifrån yttre kontakter och genom fördjupning och återkoppling i sina traditioner. Det är därför inte fel att hävda att ett samhälle präglad av mångfald är ett samhälle med dynamik och utrymme för innovation. Det är när olikheter tillåts att nötas och stötas mot varandra som utveckling sker.

Enbart det faktum att man bott i ett land under lång tid innebär dock inte att man anpassar sig till eller accepterar samhällets övergripande normer. Det finns folkgrupper i världen som inte har integrerats i det omgivande samhället. Något som delvis kan bero på en mycket stark egen kultur som har sina egna svar. Det kan i sin tur leda till att alla kontakter med samhället, och från samhället gentemot gruppen, skapar problem. En sådan alienation mellan samhället och några av dess medborgare är inte positiv och därför måste principen om samhällsgemenskap vara i fokus vid integrationsprocesser.

Det är i sammanhanget viktigt att slå fast att det svenska samhällets utgångspunkt är de traditioner, seder och bruk som utvecklats i Sverige under lång tid. I enlighet med detta är det exempelvis naturligt att kristendomen har ett försteg framför andra trosåskådningar, vilket bland annat tar sig uttryck i den svenska almanackans helgdagar. KDU betraktar detta som något självklart, utifrån vår skyldighet att förvalta det kulturella arvet åt kommande generationer.

KDU anser att respekten för människan som individ är fundamental och orubblig. Även om en del grupper känner ett starkt behov av att behålla stora delar av sitt kulturella arv måste det svenska samhället gripa in där det kulturella arvet innebär destruktivitet och kränkningar för den enskilda människan. KDU anser att ett steg i integrationsprocessen är att komma till insikt om att ingen kultur är perfekt. Det är därför viktigt att utgå från den enskilde personen.

Utbildning

Om det finns en plats där man kan lära människor att acceptera varandra för vilka de är oavsett ursprung, hudfärg, kön, sexuell läggning, tro etcetera så är det i skolan. I skolan träffas människor med olika bakgrund, modersmål och kulturer som tillsammans skall lära sig att samarbeta. Skolan och omgivningen har också en skyldighet att motverka att vissa i tidig ålder lär sig uttrycka hat och brist på respekt mot olika folkgrupper.

I dagens skola finns alltför många fördomar, samtidigt som segregation på sina håll är väldigt stor. Att man i tidig ålder lär sig uttrycka hat mot olika folkgrupper och skapa sig en uppfattning om att man är mer värd än andra, är en skrämmande sanning. Elever vägrar att samarbeta över gränser och konflikter uppstår mellan olika grupper. Får man inte i tidig ålder lära sig om människovärdet blir det svårt att implementera det synsättet i framtiden.

I skolan är det viktigt att se till elevens bästa och ge de elever med behov av extra stöd den hjälp de behöver. Resurserna måste sättas in så tidigt som möjligt. Språkbrister skall inte vara avgörande för betyget i ett ämne, en elev som har sämre språkkunskaper på grund av att denne inte bott i landet under så lång tid, kan inte alltid uttrycka sig i tal och skrift men ändå vara duktig i ämnet. Detta ska inte vara ett hinder för att få ett betyg i ett ämne.

Flerspråkighet är en mycket värdefull egenskap. Det är konstaterat att en elev som kan sitt modersmål flytande har lättare för att ta till sig det svenska språket. Modersmålet är något som skall uppmuntras då arbetsmarknaden hela tiden törstar efter språkbegåvningar, detta gynnar inte bara den enskilda individen utan även samhället.

KDU anser att undervisningen i den svenska grundskolan som regel ska ske på svenska. De officiella minoritetsspråken har härvidlag en särställning, så att elevens tvåspråkighet kan utvecklas. Det ska vara möjligt att få undervisning på sitt modersmål som en övergångslösning, men målet ska vara att eleven så snart som möjligt kan vara med i den ordinarieundervisningen på svenska. Ett undantag för detta är givetvis hemspråksundervisningen. KDU ser positivt på att även skolornas personalkårer präglas av pluralism. Det är bra för alla elever att det finns vuxna förebilder från olika länder och kulturer. Eleverna kan finna en lärare som påminner om dem själva och deras kultur, på så sätt skapas trygghet och förståelse lärare och elever emellan. Alla problem en elev kan ha förstås inte av lärare som inte har samma kulturella bakgrund. Genom ett bra samarbete mellan olika lärare ser eleverna att man kan samarbeta och tycka om varandra oavsett ursprung.

Det går inte att lagstifta om medmänsklighet men man kan göra sitt yttersta för att lära elever att respektera varandra. Idag finns det riktlinjer i skollagen som talar om hur lärare skall behandla och lära sina elever, många gånger utesluts denna typ av undervisning. Lärare vågar inte ta itu med mobbing och upproriska elever. Man blundar för det som sker utanför klassrummets väggar, ibland väljer man även att blunda för det som sker inne i klassrummet. Låter man de elever med dåligt inflytande verka så som de vill kommer de aldrig förstå att deras beteende är fel, samtidigt som resten av klassen tar lärdom och respekten för lärarna minskar.

Rektorn har det största ansvaret över skolan och det är rektorns uppgift att verka för en integrerad skola. Eftersom många skolor hittills brustit i detta bör varje rektor genom verksamhetsplaner få redovisa hur man arbetat för en ökad integration på skolan.

Idag lever ungdomar i ett samhällsklimat med ouppnåeliga skönhetsideal, pengafixering och sönderfallande familjer. Detta har resulterat i att ungdomar i allt större utsträckning lider av ätstörningar, dåligt självförtroende, gruppsyck och depression. En del ungdomar har idag dåliga förebilder. Andra saknar drömmar, hopp och mål om att man ska kunna lyckas bli något större i framtiden. Här är skolan en utmärkt plats för att försöka ta upp dessa olika problem och göra något åt dem. Skolor och ungdomsorganisationer skall uppmuntras till att bjuda in personer från olika delar av samhället som får berätta om sina liv och hur de gjorde för att lyckas. Detta är en idé som är ett steg på vägen för att försöka integrera, skapa goda förebilder och mer självkänsla. Därför vill även KDU att föreningsliv som arbetar för en god integration skall uppmuntras.

Arbetsmarknaden

Arbetslösheten bland invandrare är högre än bland svenskar. KDU anser att stora krafttag måste göras för att förbättra situationen för invandrare på arbetsmarknaden och i synnerhet för invandrare med kvalificerad utbildning från hemlandet. Möjligheterna att kunna komplettera och validera betyg och certifikat är här en nyckel. Inga arbetssökande ska uteslutas från anställningsprocessen till följd av utländskt klingande namn, annan hudfärg eller andra yttre attribut. Det ska dock vara tillåtet att ställa krav på klädsel utifrån säkerhets-, uniforms-, och hygiensynpunkt.

Med vår Alliansregering har det blivit möjligt för hantverkare som inte har sina yrkeskvalifikationer i dokumentform att gå som lärling i cirka tre veckor och därefter erhålla ett dokument som intygar personens färdighet inom yrket.

Nyanlända invandrare ska ges tillgång till god information om de utbildnings- och yrkesmöjligheter som finns i Sverige. KDU menar att tidig kontakt med svenskt arbetsliv är avgörande för att öka chanserna till en god integrationsprocess och möjligheten att få ett jobb.

Oftast är det inte den invandrades brist på vilja att arbeta som sätter käppar i hjulet, för att kunna få ett arbete måste det finnas ett arbete att erbjuda. Genom Alliansregeringens genomförande av Instegsjobben kan arbetsgivare, genom att få ett stöd till lönekostnaden på 75 procent, stimuleras att på längre sikt bredda sin rekryteringsbas genom att anställa nyanlända och ge dem praktisk yrkeserfarenhet från den svenska

arbetsmarknaden. Anställningen ska kombineras med svenskundervisning för att personen ska lära sig det svenska språket så fort som möjligt.

För ensamföretagare är det ofta ett stort steg att anställa sin första medarbetare. Kostnaderna för detta är stora och riskerar att få det egna bolaget på fall om satsningen skulle misslyckas. Om man kunde minska de kostnader som för småföretag är förknippade med att öka personalstyrkan skulle man kunna få fler fåmansföretag att satsa på fler anställda och på så sätt skapa många nya arbetstillfällen. KDU tror att man skulle kunna få till stånd en sådan utveckling om man sänkte arbetsgivaravgifterna för framförallt småföretag. Detta skulle också öka invandrades möjligheter att få jobb.

Det är lätt att falla i en så kallad omhändertagandefälla, där samhället genom generösa bidragssystem och avsaknad av ordentliga riktlinjer för hur en integrering på arbetsmarknaden ska ske hindrar och i viss utsträckning uppmuntrar människor till att inte jobba. KDU anser att det är viktigt att samhället medverkar till att skapa uppfattningen att det lönar sig att jobba. KDU menar att samhället ska göra sitt yttersta för att bibehålla och uppmuntra till god arbetsmoral.

Bostad

Boendesituationen för invandrade är ofta problematisk. Framst återfinns problemen i miljonprogramsområdena. Dessa byggdes i en tid präglad av den människofientliga funktionalismen då allting skulle sorteras efter sin funktion. Detta ledde till att alla bostäder byggdes på ett ställe och alla arbeten, kontor och affärsområden byggdes på andra ställen. Eftersom miljonprogrammets funktionalism gick emot hur människor önskade leva stod många lägenheter tomma. Detta har lett till att många invandrade slussats till dessa lägenheter med resultatet att dessa områden blivit mycket invandrartäta. Detta kombinerat med socialdemokratins dåliga integrationspolitik har lett till att miljonprogramsområdena präglas av hög arbetslöshet, stor kriminalitet samt inflyttning av nyanlända invandrade och utflyttning av de personer som har resurser och/eller kontakter nog för att ta sig därifrån.

Samtidigt går det inte att förbjuda människor att bo på ett visst ställe eller flytta ifrån en viss plats. Istället är det själva strukturen, i form av enformigt boende och människofientlig stadsplanering, som måste bekämpas. Det är viktigt att man inte lämnar miljonprogramsområdena till sitt öde utan att man gör en insats för att förändra områdena och göra dem mer attraktiva.

KDU anser att kommunerna ska skapa variation när nya bostadsområden planeras eller gamla byggs ut. Alla bostadsområden ska inkludera hyreslägenheter, bostadsrätter och villor i olika storlekar. Inga bostadsområden bör heller planeras utan att man även planerar in naturliga mötesplatser och skapar utrymme för ett lokalt näringsliv som kan blomma mitt ibland bostäderna.

Äldreomsorg

De äldre invandrarna, som uppnått pensionsåldern, har det i regel svårare vid ett miljöombyte än yngre människor generellt sett har. KDU anser att de äldre invandrarna förtjänar trygghet, värdighet och en meningsfull tillvaro. Därför ska man underlätta och ge möjlighet för äldre invandrade att bo nära eller tillsammans med personer som har samma modersmål.

KDU anser att man ska uppmuntra till anhörigvård i större utsträckning än vad som görs idag. Man ska inte behöva vara döende för att få möjlighet att vårdas av en nära anhörig eller en landsman/landsmaninna. Genom att den äldre invandrade och vårdaren delar samma språk och kultur ökar förståelsen och tryggheten för den äldre. KDU menar att det är en självklarhet att den äldre ska känna trygghet i sin äldrevård.

Samtidigt som vi vill underlätta för anhörigvård så är det också viktigt att samhället bidrar med utökade resurser för att underlätta för äldre. Vi vill även uppmuntra både privata och kommunala aktörer att starta äldreboenden med annan språkinriktning än svenska. Detta ska underlätta för de äldre som har annan etnisk bakgrund än svensk, och då kan ha svårt för det svenska språket, att få en värdig och bättre ålderdom.

Psykisk hälsa

Integration måste ske på alla nivåer och från alla håll. Det är varje människas ansvar att göra tillvaron så bra som möjligt. Detta kräver även sådant vi inte kan lagstifta eller bestämma över, så som medmänsklighet, förståelse och respekt. När en människa lämnar sitt hemland för att börja anpassa sig till ett nytt hem, ny miljö och ny kultur kan man gå igenom en så kallad invandringsdepression. Det innebär att man först ser alla förändringar som positiva och man är villig att göra allt för att utvecklas. Efter en period börjar man inse att det nya landet inte heller är helt perfekt, då börjar man jämföra sin tillvaro idag med hur man levde innan kriget, förföljelserna eller liknande händelser drabbade hemlandet. Man hamnar i en stor svacka och känner avsky emot nästan allt och alla som har med det nya landet eller systemet att göra. De enda som kan förstå ens situation är de som kommer från samma länder så viljan att umgås med någon annan än dessa blir väldigt liten. KDU menar att det är viktigt att vara medveten om detta fenomen så att man kan hjälpa personen som drabbats. Man skall även vara medveten om att denna negativa anda som den deprimerade har påverkar hela dennes familj och de runtomkring. Barn tar i högsta grad tar till sig av vad föräldrarna säger och tar lätt föräldrarnas parti. Detta betyder att barnet i sin tillvaro som exempelvis skolan börjar agera fientligt mot det runtomliggande samhället. KDU menar att familjen är samhällets lungor, fungerar inte familjen fungerar inte samhället. Samma effekt på barnen blir det då föräldern tagit sig ur sin depression och börjar se på landet på ett positivt sätt. Därför vill KDU ha fler psykiatriska mottagningar för att kunna möta dessa behov. Den kostnad det innebär är inget jämfört med den vinst som välmående människor och familjer ger hela samhället.

EU

Sverige är ett av de länder i världen som tar emot flest invandrade, även om vi ser det som vår skyldighet och ser fördelar med detta kan inte alla flyktingar komma till Sverige. Sverige är en förebild vad gäller den generösa invandringen, men KDU anser att det är viktigt att samtidigt verka för en samlad och generös flyktingpolitik i EU. Under år 2006 sökte 24320 människor asyl i Sverige, enligt FN:s flyktingkommission. I grannlandet Finland som också är ett EU-land sökte 2290 människor asyl under samma period. Det säger något om hur de två ländernas politik uppfattas och det visar att skillnaderna är stora mellan EU-länderna. EU-toppmötet i Tammerfors år 1999 slog fast att EU:s politik ska utgå från full respekt av asylrätten. Sedan dess har utvecklingen gått åt andra hållet. Minimikraven ligger på en pinsamt låg nivå och ändå lever inte länder som Grekland upp till direktivet. Detta måste EU göra något åt. Sveriges regering bör ställa ultimatum för att få till en förändring. KDU vill att EU-länder som inte lever upp till dessa målsättningar ska kunna bestraffas av unionen på samma sätt som EMU-länder som inte når upp Europeiska Centralbankens mål kan få reprimander.

KDU anser att det är oerhört viktigt att EU och samtliga medlemsländer bemöter de asylsökande på ett humanitärt och respektfullt sätt på samma sätt som man bemöter det inhemska medborgarna. Tyvärr kan vi notera att så ofta inte är fallet. Ett annat exempel är EU:s gemensamma byrå för att skydda sina gemensamma gränser, Frontex, till exempel har inte några befogenheter att delta i räddningsaktioner. Detta innebär att de står maktlösa när människor liv hotas till exempel utanför EU:s kustlinjer.

Avslutning

För att ett samhälle ska kunna kallas rättvist måste det upprätthålla sin lagstiftning och garantera alla likhet inför lagen. Det innebär att rättssäkerheten aldrig får fallera så som den gör idag vid asylprocesser. Den legala asylprocessen får inte vara en papperskonstruktion som i praktiken är blockerad och avvísningar av asylsökande ska inte ske på schablonmässiga grunder. Asylprocessen får aldrig bli en form av ett lyckohjul där de som får stanna har ”tur”.

Integrationen måste ske från dag ett. Integrationen i Sverige får inte handla om att låta invandrade i generation efter generation fortsätta vara invandrade utan genom en väl fungerande integrationspolitik istället bli socialt accepterade medborgare i det svenska samhället. Fokus ligger på att få in invandrade i jobb, lära dem svenska och skapa en acceptans för vardagsnormerna i det svenska samhället. Genom att alla samhällsplan tar sitt ansvar är det möjligt att skapa goda förutsättningar för en lyckad integrationsprocess.

En stor del av processen handlar om attitydförändring hos den enskilde individen. Det är inget som går att åstadkomma med en lagstiftning. Med en öppen dialog om människovärdet och tolerans för sin medmänniska, information som ökar förståelsen för andra kulturer och det svenska samhällets bästa i sikte, menar KDU att vi kan skapa ett samhälle där alla kan känna sig välkomna.